

„Padlóg kell nyomni a gázt, azt kész!”

Country, füst, gyorsulás

Gyorsulási versennyel búcsúztak Szegedtől az országutak vándorai

Fotó: Schmidt Andrea

Látványos kamionos gyorsulási versennyel ért véget tegnap a Felső Tisza-parton a nemzetközi kamionos countrytalálkozó.

Kamionnal gyorsulni olyan, mintha egy sportkocsival próbálnánk többtonnás szállítmányt vonatni. Ebben több kamionos és nézelődő is egyetértett tegnap délután a szegedi Felső Tisza-parton, ahol a XV. nemzetközi kamionos countrytalálkozó zárórendezvényét, a gyorsulási versenyt tartották.

A szebbnél szebb kamionok felsorakoztak a rajtvonal mögött, indulás előtt hosszasan túráztatták hatalmas hajtóműveiket. Ennek a közelben állók itták meg a levét: pillanatok alatt sűrű fekete füst lepte el a környéket.

Az országúti vándorok szerelmeseit azonban még a kipufogógáz sem tántorította el, több százan álltak sorfalat az Etelka sori sportsarnoktól a tápéi elágazásig.

Miközben a hangszórókból tövöltött az amerikai

country – amiben kamionos feleségek énekeltek magányukról –, a műsorvezető elmondta, a számtalan szigorú feltétel teljesítése mellett a versenyzőket meg is szondáztatták. A szpiker nem győzte hangsúlyozni, hogy senki ne lépjen a kordonon belülre, a gyerekek kezét pedig fogják jó szorosan.

Egy mezítlábas, kigombolt ingű férfi figyelmeletlenül lelépett az úttestre a rajtvonal közelében, a kamion vészesen közeledett – drámai másodperc volt. A szerelvény végül csak egy jó nagyot taszított rajta – az ember méltatlankodva visszahúzódt a tömegbe.

A Bugyiból érkezett Szabó Viktorral a futam előtt Mercedes Actrosának fülkéjében beszélgettünk. A fiatalember elmondta, ez a második találkozó, amin részt vett, de most először jött kamionnal. Arra a kérdésre, hogy a kamionos gyorsulásnak mi a titka, azt felelte: „Padlóg kell nyomni a gázt, azt kész!”. A 12 ezer köbcentis, 460 lóerős motor és az összerékajhajtás aztán elvégzi a feladatát.

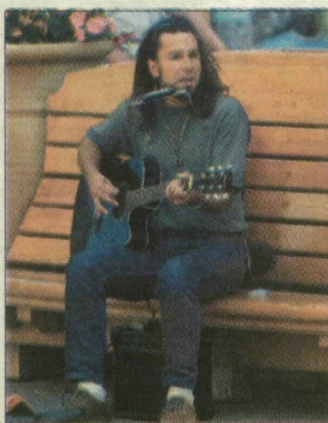
A. T. J.

Utcazenészek, törvényen kívül

Nincs helyi szabály az utcai muzikusok működésére, ezért „törvényen kívüliként” szórakoztatják a szegedi belvárosban sétálókat. Rendelet hiányában az utcai zenélést sem engedélyezni, sem tiltani nem tudják. A rendőrség csak csendháborítás esetén hallgatja el a hangszeres-énekes előadókat.

Még a levegőben rezegnek a fekete akusztikus gitár és a szájharmonika utolsó hangjai Bob Dylan „Blowin' in the wind” című dalának végén, amikor a számot kérő iráni diákok megtapsolják a produkciót. Az erősítőjén ülve játszó, vásárhelyi Alb László gitártokra tett sapkájába papírpénz hullik. A Nyugat-Európa sok országát végigmuzsikáló, angolul, spanyolul jól, olaszul elfogadhatóan, franciául és németül gyengébben beszélő fiatalember nyugati kalandozásai közben jött rá, hogy a zenélésben találta meg igazán önmagát. Azóta járja a városokat.

Gyakran kiül a Kárász utcára. Ha egy közeli üzletből kiszólnak,

Alb Lászlót nemrég elküldték a rendőrök a Kárász utcáról

Fotó: Frank Yvette

hogy megelégték a műsort, akkor összecsomagol és odébb költözik néhány házzal. Hivatalos emberrel még nem gyűlt meg a baja. Igaz, pár napja odajött hozzá két rendőr, és az engedélyt kérték. Biztosították, semmi baj azzal, amit csinál, de azt is hoztatték: mire visszajönnének, lehetőleg ne legyen ott.

Hiába ment tavaly a polgármesteri hivatalba néhány napi zenélésre szóló engedélyért Schuller Zaránd tekerőlantos, az erdélyi származású magyar-szász-angol fiatalember kérését elutasították. Ezután aláírás-gyűjtéssel összekapcsolt néma tüntetéssel hívta föl a figyelmet arra, hogy Európa sok városához hasonlóan Szegeden is rendezni kellene az utcai muzikusok helyzetét. Mostanáig azonban semmi sem változott.

Az utcazenészek akkor se kapnának engedélyt, ha kérnének. Erre ugyanis nincs helyi szabály, így ezt a tevékenységet sem engedélyezni, sem tiltani nem lehet – foglalta össze a lényeget Ácsné Gunda Judit, a polgármesteri hivatal általános igazgatási irodájának vezetője.

NYILAS PÉTER

RENDŐRÖK, FELÜGYELŐK

Szilassi-Horváth Jenő, a rendőrség közrendvédelmi osztályvezetője elmondta: szabályozás hiányában a tevékenység nem tilos, ezért rutinellenőrzésként legfőjebb csak igazoltatják az utcazenészt. Más kérdés, ha a csendháborítás miatt hívják a rendőrséget: akkor intézkedni kell. Hasonlóképpen nyilatkozott Molnár László, a városüzemeltetési iroda vezetője: a közterület-felügyelők sem akadályozzák az utca muzikusainak működését.

Székhelyi József: Az én Nagy Könyvem

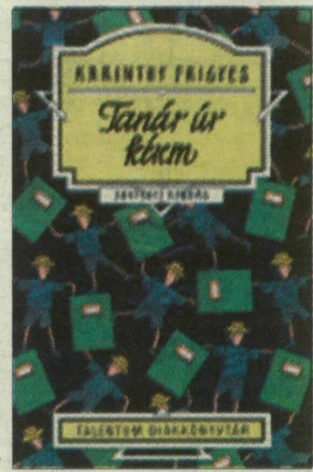
Lógok a szeren

Lapunk is elindította a Somogyi-könyvtár segítségével a maga Nagy Könyv-játékát: az izgalmas szellemi kalandtúrában ismert Csongrád megyei közeleti személyiségek, tudósok, művészek, tületemberek, sportolók és újságírók vallanak legkedvesebb könyvükről. Székhelyi József, a Szegei Nemzeti Színház igazgatója Karinthy Frigyes Tanár úr kérem című regényéről beszél.

„Nagyon nagy könyv ez a kicsi... Írta Karinthy Frigyes, aki 1887-ben született, mint egészen kicsi csecsemő... Valószínűleg aki olvassa, bárki is legyen ebben a hazában, úgy fogja érezni kettőezer-négyszázban is, hogy órála szól valamennyi fricska, élc, csipős észrevétel, de az is lehet, hogy inkább Altmanról, aki átkozza a napot, amikor a család nemzeti hevületben Katonára magyarosított. Naná, hogy Steinmann, a grófnó – pont ma felmentett szénanáthája miatt, amikor mi, de főleg én – lógok a szeren, holott épp a brit birodalom neveléségen egyszerű összeomlásztásával kellene játszani könyvnyedséggel pepecselnem a művelt világ üdvére, egyébiránt többszörös olimpiai bajnokként. Épp most vagyok amúgy túl a nagy elosztási rendszerek áldatlan felszeretének orvoslásán, amidőn felfedeztem, hogy a nagy helyzerési rendszereket kellene pusztán megalkotni és egyszerűsíteni országosan betiltani a szegénységet, szankcióként gazdagsággal sújtani minden szegény ehezöt, miközben az eleve gazdagok bosszúsum nyomán még gazdagabbá válhatnának, ezzel leszámolhatnánk végleg József Attilával is, mert aki gazdag, az a leg-gazdagabb...”

Csak most nem érek rá, lógok a szeren, hogy kockás hasam le-

gyen és a hátam Zil-plató... A bizonyítványomat a miniszteriumból kell majd kikérni, talán a Nemzeti Galéria is kiállítja a világ dicsőségére, addig is lógok a szeren, holott felfedeztem a Steinmann-elhárító narancsdzsemizű parlagfüne-mesítési eljárást is százhetven felülés közben, amikor Lékónak felajánlottam – a hasamon felállított táblán – a tizenegy lapos remit. Most lógok a szeren, de csak átmenetileg, mert október harmincdu. háromkor a szer lóg majd rajtam. Bravó XXI. sz! Éljen. Hogy volt.”

A borongós idő ellenére jó néhányan részt vettek lapunk strandbuliján

Ének az esőben – családias fürdőparti Szentesen

Bár szinte egész nap esett az eső, lapunk szombati fürdőpartija nem maradt el: a meghívásunkra érkezett uszodlátogatókat élményekkel és ajándékokkal halmoztuk el.

Forró nyári napban bíztunk, szombaton szinte mégis megállás nélkül esett az eső. Mindennek ellenére a Délvilág szentesi fürdőpartija nem maradt el, sőt: a programok kedvéért jó páran kilátogattak a ligeti strandra. A közönség kíváncsian figyelte a divatbemutatót, Bibarcz Tündével vehettek részt aquafitness-foglalkozáson a vállalkozó kedvűek. A városi Akrobat tánciskola növendékei nagy sikerű műsort adtak, s beszélgetést hallhatott a nagyérdemű a híres és sikeres szentesi női vízilabdásokkal.

A ligeti strandot minden lehetőségére felkészülve alakította ki a

város, így fedett helyen tarthattuk rendezvényeinket. A tágas és kényelmes teraszon Szetey András, a Délmagyarország és a Délvilág főszerkesztője azt mondta, szomorú ugyan az idő, de a családias hangulat nagy előnye, hogy a látogatók sokkal több ajándékot kaphatnak. Hozzátette: nap-sütéses időben a Fürdőparty-túra eddigi állomásain ezeket láthatunk vendégül. Bemutakoztak lapunk munkatársai, ott volt Szögi Andrea, a Délvilág egyik rovatvezetője, Balázi Irén és Blahó Gabriella újságíró, Tésik Attila fotóriporter, Süli Róbert, a sportrovat vezetője, Kóti Zoltán terjesztési vezető és Németh Ildikó marketingvezető.

A kvízjátékban olvasóink bámulatos tájékozottságról tettek tanúbizonyságot, kiderült, szinte mindent tudnak lapunkról, rendszeresen olvassák újságunkat. Később ők faggatták a Délvilág mun-

katársait – természetesen a kérdések is ajándékot értek.

Ezután a Crystal lépett a színpadra – a zenekar otthon érezhette magát szombaton, hiszen a csapat két tagja, Lajtai Kati és Kasza Tibor a szentesi gimnázium dráma tagozatán vett először énekórákat. A fivére és Katalin dalainak hallatán szinte elszórtak a felhők az égboltról. A slágerreket velük együtt énekeltek lapunk vendégei. A szegvári Katár Szilvia és Katár Katalin úgy nyilatkozott, a szombati napot a Délvilágnak szánták. A lánytestvérek törülközőbe burkolva, kisse vízesen és mosolygósan hallgatták a koncertet. Azok az előfizetőink pedig, akik a lapunktól megnyert jegyüket a rossz idő miatt nem tudták felhasználni, augusztus 31-éig egyszer ingyen mehetnek be a szentesi ligeti uszodába.

B. G.

A színpadra nem „gyűrűzött be” a rossz idő, a szentesiek apraja-nagyja jól érezte magát

Fotó: Tésik Attila